

Žalobce domáhá se na žalované firmě, by mu zaplatila mzdu i za dobu, po kterou byl proti své vůli vysazen z práce. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce uvádí v žalobě, že od 8. srpna 1932 do 3. října 1932 byl neoprávněně »vysazen« z práce a žádá za tuto dobu »náhradu« ve výši 2.076 Kč. »Vysazením« z práce rozumí se všeobecně přerušení pracovního poměru bez nároku na mzdu. Poukázal-li žalobce výslovně k tomu, že byl »neoprávněně« vysazen zaměstnavatelem, dal tím zřetelně na jevo, že se vysazení nestalo s jeho souhlasem, ba naopak proti jeho vůli. Z tohoto přednesu i z dalšího tvrzení, že »vysazení« z práce se v tomto případě rovná poskytnutí nucené dovolené, je zřejmé, že žalobce požaduje mu příslušející mzdu u žalované firmy po dobu 8 týdnů v celkové výši 2.076 Kč. Nebylo třeba, by žalobce blíže rozváděl a vysvětloval, jakou mzdu požíval u žalované firmy, když její výše je patrna z částky, kterou žalobce požaduje za osm týdnů vysazení. Není tudíž důvodnou námitka, že žalobní nárok nevyplývá ze skutkového přednesu žalobcova, ježto žalobce uplatňuje, že se mu nedostalo sjednané mzdy, ač jeho pracovní poměr nebyl rozvázán ani výpovědí, ani propuštěním.

Čís. 14215.

Nekalá soutěž.

Výhoda poskytnutá tisku v § 3 zák. o nek. soutěži nevztahuje se na žaloby zdržovací a odstraňovací, aniž na povinnost k veřejnému odvolání.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 166/35.)

Pr v ý s o u d zamítl žalobu, již se žalobkyně, firma K. a spol., radiotechnická komanditní společnost v P. domáhala výroku, že žalovaná firma »Knihtiskárna L., společnost s ručením obmezeným v P.« jest povinna zdržeti se rozšiřování údajů, že čsl. radiotechnický průmysl je stále vydán na pospas cizáckým společnostem patentářů a to firmě Tel., zastoupené v ČSR. firmou K. a spol., že firma K. a spol. donucuje čsl. výrobce nemravným a v žádném jiném státě nemožnými smlouvami licenčními, aby se vzdali ústavou zaručených práv osobní a obchodní svobody, iniciativy v podnikání a podřídili se bezpodmínečně diktátu této společnosti, že domácí výrobci čsl. jsou patentní kanceláři firem K. a spol. a Ph. a spol. rdoušení, aby žádný z nich nemohl vyniknouti a státi se nebezpečným konkurentem těchto firem, že

firmy tyto diskreditují čsl. výrobu, že firma a spol. nevzdala se akcionování a fusovala s Radiotechno v P., jen aby nebyla do-
tčena doména vydírání licenčních poplatků, že patentní kancelář fi-
rem Ph. a K. spol. vynucuje otroctví poplatnosti, že firma K. a
spol. je domácím přísluhovačem cizáckých a moderních lupičů a
ubohým přísluhovačem vyděračských koncernů a že je žalovaná
povinná, aby na své útraty v časopisech N. P. a V. Č. S. uveřej-
nila toto odvolání: »Prohlašujeme, že nemůžeme o firmě K. a spol.,
radiotechnické komanditní společnosti v P. tvrditi, že by jí byl jako
zástupkyni firmy Tel. vydán na pospas čsl. radiotechnický průmysl,
že donucuje nemravnými a v žádném jiném státě nemožnými smlouvami
licenčními čsl. výrobce, aby se vzdali ústavou zaručených práv osobní
i obchodní svobody, iniciativy podnikání a podřídili se bezpodmínečně
diktátu, že domácí výrobci čsl. jsou patentní kanceláři firem K. a spol.
a Ph. rdoušení, aby žádný z nich nemohl vyniknouti a státi se jejich
nebezpečným konkurentem, že firma K. a spol. vybírá licenční poplatky,
že vynucuje na čsl. výrobcích otroctví poplatnosti a že jest přísluho-
vačem cizáckých moderních lupičů a vyděračských koncernů. O d v o-
l a c í s o u d k odvolání žalobkyně změnil rozsudek prvního soudu a
uznal podle žaloby. D ů v o d y: Stranou zůstatí musí vůbec předpis
§ 3 zákona proti nekalé soutěži, neboť nejde v daném případě o žalobu
na náhradu škody. Nejde tu také o žalobu odstraňovací, i když rubrum
žaloby toto označení nese, poněvadž domáhá se žalobní petit toliko
vydání zdržovacího příkazu a odvolání v časopisech podle § 10 odst. 1
zákona proti nekalé soutěži, takže poukaz prvního soudu na to, že žalo-
vaná strana vytiskla pozastavenou brožuru za úplatu, že veškeré její
exempláře vydala objednateli, sazbu rozmetala, neměla na ni v čas
podání žaloby dispozice a nemá možnosti závadný stav odstraniti, jest
úplně irrelevantní. Nesporno a zřejmo jest, že žalovaná brožuru, obsa-
hující pozastavené údaje, vytiskla a objednateli odevzdala, tudíž na
sdělení dotyčných údajů spolupůsobila, že údaje ty jsou zlehčujícího
rázu a způsobilé žalobkyni v jejím podnikání poškoditi a že důkaz
o jejich pravdivosti nebyl ani nabídnut. Že pozastavené údaje staly se
za účelem soutěže, t. j. že směřují k tomu, aby posice zlehčovaného
podniku byla v soutěži s jinými podobnými podniky seslabena, podává
se přece jasně z obsahu brožury a pozastavených údajů v ní, a je ne-
rozhodno, že žalovaná sama není soutěžitelkou žalobkyně a neměla sama
zájem neb úmysl ji soutěžitelsky seslabovati, neboť zákon praví v § 10
uvedeného zákona, že zlehčování dopouští se každý, »kdo« dotyčné
údaje činí či rozšiřuje a nesejde též na tom, zda zlehčovatel nepravdu
těchto údajů znal, neb znáti musil a byl či mohl si býti vědom jejich
škodlivosti, takže nedopadá zde ani poukaz rozsudku na to, že tiskárně
nelze podkládati vědomosti takové, aby dovedla a mohla posouditi vý-
znam publikace u ní tištěné. Nerozhoduje také, byl-li údaj učiněn
z vlastní pohnutky či na žádost jiného a byl-li zlehčovatel za své údaje
placen, či nic. Žalovaná ručí i podle § 17 zákona proti nekalé soutěži
za čin v provozování jejího podniku spáchaný a nebyla by prosta své

zodpovědnosti ani, kdyby její nájemce František G. jako svědek nebyl potvrdil, že obsah brožury četl a znal. Názor jeho o její nezávadnosti jde na jeho risiko. Co se pak týče konečné otázky opakování činu, nevyžaduje zákon, že se tak event. státi může, neboť není přece vyloučeno, že žalovaná — obzvláště vzhledem na její názor o své nezodpovědnosti — v budoucnu na novou objednávku něčí tutéž brožuru neb jinou s podobnými údaji znovu vytiskne a žalobkyně jest proto oprávněna dosíci proti tomu ochrany vymožením požadovaného soudního zdržovacího příkazu. Jsou tu tedy dány veškeré náležitosti podle § 10 uvedeného zákona vyžadované a bylo proto žalobě vyhověti v celém obsahu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

d ů v o d ů:

Výhoda poskytnutá tisku v § 3 (a tedy také v případech, jichž se týká § 10 odst. 4) zákona proti nekalé soutěži, nevztahuje se na žaloby zdržovací a odstraňovací. Vyplývá to úsudkem z opaku již z toho, že § 3 mluví jen o žalobě na náhradu škody a že tedy nemá na mysli žaloby zdržovací, což je zcela odůvodněno zvláštní objektivní povahou těchto žalob. Že by žalovaná strana neměla dispoic nad podnikem, v němž byla závadná brožura vytisknuta, nebylo tvrzeno. Není tedy nemístné, poukazuje-li odvolací soud také k ručení, jež by žalovanou stihalo podle zásad vyslovených v § 17 cit. zák. Je zcela nerozhodné, byla-li na rubu žaloba poznačena také jako žaloba odstraňovací; v dovolacím řízení sejde jenom na tom, jaký je výrok rozsudkový a ten zní v odst. 1 v tom smyslu, že se žalované ukládá, aby se napříště zdržela rozšiřování závadných údajů, odpovídá tedy nároku zdržovacímu. Právem pak odvolací soud tento nárok žalobkyni přiznal, když byly splněny jeho podmínky stanovené v § 10 cit. zák., k nimž náleží skutečnost, že žalovaná ve svém podniku tiskařském brožuru se závadným obsahem vytiskla. Není tedy správné, míní-li žalovaná, že prý by žalobkyně směla takový zdržovací nárok uplatniti proti kterékoli tiskárně, když prý u každé je teoretická možnost, že by v budoucnu závadnou brožuru vytiskla, anebo že prý by žalovanou mohla stihati kterákoli jiná firma pro pouhou možnost opakování takového jednání. Jestliže se žalovaná již objektivně provinila proti předpisu § 10 zákona proti nekalé soutěži, nelze žalobkyni upříti nárok na právní ochranu ve smyslu zákona, zvláště když žalovaná ještě také v opravném řízení má za to, že ji odpovědnost podle zmíněného zákona nestihá. Kdyby jednala proti příkazu v rozsudku stanovenému, šlo by právě o porušení tohoto příkazu, jež by bylo podkladem případné exekuce, nikoli však o nový čin, o němž by musilo býti teprve znovu jednáno v novém sporu. O odstranění závadného stavu mohlo by se mluvit při odvolání údajů, jež bylo žalované uloženo v odst 2 rozsudkového výroku odvolacího soudu. Z § 10 zákona proti nekalé soutěži plyne, že zákon mluví tu zvlášť o náhradě škody a pak ještě o povinnosti k uveřejnění odvolání, že oba případné nároky nespěšuje, nýbrž rozlišuje, že tedy odvolání zlehčujících údajů nepočítá

za náhradu škody. Týká-li se tedy obmezení ručební povinnosti tiskaře podle § 3 cit. zák. jenom povinnosti k náhradě škody, nelze je rozšiřovati také na povinnost k veřejnému odvolání, takže o tomto platí totéž, co bylo řečeno o nároku zdržovacím nebo odstraňovacím.

Čís. 14216.

Dražební řízení lze po povolení opětné dražby zrušiti na návrh vymáhajícího věřitele jen za souhlasu všech osob jmenovaných v § 154 odst. 1 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, R II 576/34.)

První soud zrušil k návrhu vymáhajícího věřitele podle § 200 čís. 3 ex. ř. dražební řízení po opětném povolení dražby. Rekursní soud k rekursu knihovní věřitelky zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu pokračování v exekučním řízení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Podle § 154 odst. 1 ex. ř. může návrh na opětnou dražbu učiniti nejen vymáhající strana, nýbrž též každý knihovní věřitel, veřejní orgánové uvedení v § 172 č. 1 ex. ř. ano i dlužník. Z toho, že tyto osoby mají právo navrhnouti a způsobiti zavedení relícitačního řízení, plyne, že jim přísluší též nárok na to, aby toto řízení bylo také až do konce provedeno, a nárok ten byl by zmařen, kdyby na pouhý návrh vymáhajícího věřitele podle § 200 č. 3 ex. ř. muselo býti dražební řízení zastaveno. Tomu neodporuje ustanovení § 154 odst. 3 ex. ř., podle něhož jest opětnou dražbu provésti s přiměřeným šetřením předpisů pro první dražbu platných, neboť právě výraz přiměřené šetření znamená, že nemohou míti platnost předpisy, které nelze srovnati s povahou a účelem relícitačního řízení, aby veškerí účastníci byli chráněni před škodou, která by jim mohla vzniknouti obmeškáním vydražitelovým, zejména předpis § 200 č. 3 ex. ř. Podle § 155 odst. 1 ex. ř. ručí obmeškalý vydražitel za schodek nejvyššího podání vzniklý při opětné dražbě, za náklady na opětnou dražbu a za všechny škody jinak jeho obmeškáním způsobené, a to nejen vadiem, nýbrž i složenými splátkami nejvyššího podání, jakož i svým ostatním jměním. Do rozvrhové podstaty relícitační náleží podle §§ 159 č. 4 a 215 č. 2 ex. ř. výtěžky zatímní správy, jakož i podle §§ 157, 215 č. 4 ex. ř. plody a důchody, vybrané za dobu od příklepu, uděleného obmeškalému vydražiteli až do nového příklepu uděleného v řízení relícitačním, takže za relícitačního řízení jest zde již vytvořena část rozvrhové podstaty, na níž jsou odkázány osoby v § 154 odst. 1 ex. ř. jmenované a o níž tedy nemohou býti osoby tyto vymáhajícím věřitelem připraveny. Z toho vyplývá, že dražební řízení po po-